

Η ΞΕΝΟΦΕΡΤΗ ΕΙΣΒΟΛΗ

*Αρθρον του Μακ. Αρχιεπισκόπου
 πρώην Αθηνών κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Με λίγα λόγια παρακολουθήσαμε στο προηγούμενο άρθρο το θαύμα που έγινε με τον νέο Δαυίδ το 1821. Πώς με την απόφασι να αγωνισθῆ «για το Χριστού την πίστι την Άγια και τῆς πατρίδος την Ἐλευθερίαν και τὸ σύνθημα «Ἐλευθερία ἢ θάνατος», ὁ ἄοπλος, χιλιοβασανισμένος Ἑλληνικὸς Λαός, με τὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ κατώρθωσε νὰ γονατίσῃ τὸν πανίσχυρο Γολιάθ, τὴν τότε τρομερὴ σὲ ὄλους Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία.

Ἔτσι ὕστερ' ἀπὸ ὀκτάρχονους ἡρωϊκοὺς ἀγῶνες, ὅπου ὁ πιστὸς στὴ θρησκεία τοῦ Λαοῦ ἔχυσε ποτάμια τὸ αἷμα τοῦ «για τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστι τὴν Ἁγία», κατακτοῦσε ἐπὶ τέλους γιὰ ἓνα μικρὸ τμήμα τῆς ἑλληνικῆς γῆς «τῆς πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν».

Δὲν εἶχε ὅμως καλὰ - καλὰ προφθάσει ν' ἀναπνεύσῃ ὁ ἐλευθερωμένος Ἑλληνικὸς Λαός τὸν καθαρὸ ἐλεύθερο ἀέρα καὶ ἐμπνευσμένος ἀπ' τὴν πίστι τὴν Ἁγία νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνη του στὸ Θεὸ γιὰ τὸ θαῦμα ποὺ εἶχε συντελεσθῆ, ἐνὸς στὴν ἀπελευθερωμένη γωνιά τῆς Ἑλλάδος ξεκινούσε μιὰ ξενόφερτη καταιγίδα.

Ἡ ξιπασμένη ἀπ' αὐτὰ φῶτα τῆς Δύσεως νεόκοπη «ἐλληνική» (;) κρατικὴ ἐξουσία, ἐπηρεασμένη κι' ἀπ' τοὺς Βαυαροὺς, ποὺ ἀσκούσαν τὴν ἐποπτεία στὴν Ἑλλάδα, ἀρχισε ἓναν τρομερὸ πόλεμο ἐναντίον... τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν τοῦ Ἐθνους.

Τὸ τί ἐγίνε τότε δυσκολεύεται κανεὶς νὰ τὸ πιστέψῃ. Εἶναι ὅμως ὅλα ἀληθινά. Ἐκλείναν μοναστήρια, ὅπου τὰ πανύψηλά τους τείχη ἀχνίζαν ἀκόμα ἀπ' τὶς φωτιές, ποὺ στὴ διάρκεια τῶν ὀκτάρχων ἀπελευθερωτικῶν ἀγῶνων οἱ Τούρκοι εἶχαν ἀνάψει, γιὰ νὰ τὰ κάψουν κι' ἔτσι νὰ ἐξαλείψουν τὰ καταφύγια καὶ τὰ κέντρα ἀνεφοδιασμοῦ τῶν ἐπαναστατημένων ἀγωνιστῶν!

«Ἑλληνικὰ» (;) χέρια ἔκαιγαν καὶ με τὰ πόδια τους καταπατοῦσαν ἱερὰς εἰκόνας, ποὺ μόλις χθὲς μπροστὰ τους ἦταν γονατισμένοι γενναῖοι ἀρματωλοὶ καὶ κλέφτες, ζητώντας δοῆθεια καὶ φωτισμὸ γιὰ τὸν Ἀγῶνα.

Μανιασμένοι «Ἑλληνες» κρατικοὶ λειτουργοί, σὰν νὰ ἦσαν ξένοι ἐπιδρομεῖς, ξεσχιζαν ἱερατικὰ ἄμφια, ποὺ ἂν εἶχαν στόμα θὰ μιλούσαν, γιὰ νὰ ποῦν πόσοι καὶ ποιοὶ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοὶ καὶ πόσοι καὶ ποιοὶ ἀγνωστοὶ στοὺς πολλοὺς ἀλλὰ φωτισμένοι καὶ φλογισμένοι ἀπ' τὴν πίστι στὸ Χριστὸ καὶ ἀπ' τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα παπᾶδες τὰ εἶχαν φορέσει, γιὰ νὰ ἱεουργήσουν καὶ νὰ διαβάσουν Παρακλήσεις ὑπὲρ τοῦ Ἀγῶνος, ἢ γιὰ νὰ διαβάσουν τὶς νεκρώσιμες εὐχές στὰ γενναῖα παλληκάρια, ποὺ εἶχαν δώσει τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν λευθεριά.

Ἀπίστευτο καὶ ὅμως ἀληθινὸ, εἶχαν τότε βρεθῆ «ἐλληνικὰ» (;) χέρια, ποὺ βεβήλωναν καὶ πόδια ποὺ ποδοπατοῦσαν τὰ ἱερὰ δυσκοπότηρα, ἀπ' ὅπου μόλις χθὲς μεταλάβαιναν τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου οἱ ἀγωνιστὲς καὶ πολεμάρχοι, ποὺ εἶχαν ἐλευθερώσει τοὺς θλάσφημους ὕβριστὲς.

Τί νὰ πῆ ὅμως κανεὶς ὅταν ἀπ' τὴν «ἐλληνική» (;) κρατικὴ ἐξουσία καταδιώκονταν σὰν κακοῦργοι ὅσοι ἀντιστέκονταν σ' αὐτὰ τὰ αἴσχη, δηλαδὴ ἐκεῖνοι ποὺ στὸν καιρὸ ὅπου «ἄλλα τᾶσκιαζ' ἢ φοβέρα καὶ τὰ πλάκων' ἢ σκλαβιά», ἂν καὶ ἀπλοϊκοὶ καὶ ὀλιγογράμματοι λευίτες εἶχαν μείνει ἀκλόνητοι στὸ πιστεῦμα τους καὶ με τὸ τρόπο τους εἶχαν μεταλαμπαδεύσει στὶς ψυχές τοῦ Λαοῦ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστι τὴν Ἁγία, ποὺ εἶχε σὲ ὄλους χαρίσει τὴν ἀκριβοπληρωμένη με πολὺ αἷμα πολυπόθητη ἐλευθερία;

Διαβάζοντας κανεὶς τὶς σύγχρονες με τὰ γεγονότα αὐτὰ εἰδήσεις δυσκολεύεται νὰ τὰ πιστέψῃ. Πραγματικὰ εἶναι δύσκολο νὰ πιστευθοῦν ὅ,τι ἐγίναν. Εἶναι ὅμως ἀναμφισβήτητα. Ἄν μάλιστα κανεὶς τὰ συνδέσῃ με ἄλλα γεγονότα ποὺ ἀκολούθησαν στὴ συνέχεια καὶ συνεχίζονται μέχρι καὶ σήμερα θὰ καταλάβῃ, ὅχι μόνο γιατί ἐγίναν ἐκεῖνα τὰ αἴσχη, ἀλλὰ θὰ ἐννοήσῃ, ὅτι καὶ ἐκεῖνα καὶ ὅσα ἀκολούθησαν στὴ συνέχεια καὶ ὅσα ἀκόμα καὶ σήμερα γίνονται ἀνῆκουν σὲ ἓνα γενικώτερο σχέδιο, ποὺ εἶναι πραγματικὰ σατανικὸ.